तत्र तत्र व्यदृश्यन्त योक्त्रैः श्लिष्टाः सवाजिनः। रथिनः पतमानाश्च दृश्यन्ते स्म नरोत्तम।
गगनात्प्रच्युताः सिद्धाः पुण्यानामिव संचये। निहतेषु च शूरेषु मद्रराजानुगेषु वै। ९९०
अस्मानापततश्चापि दृष्ट्वा पार्थ्या महारथाः। अभ्यवर्त्तन्त वेगेन जयगृद्धाः प्रहारिणः।
वाणशब्दरवान् कृत्वा विमिश्रान् शङ्खनिःस्वनैः। अस्मांस्तु पुनरासाद्य लब्धलक्ष्याः प्रहारिणः।
शरासनानि धुन्वानाः सिंहनादान् प्रचुक्रुशुः। ततो हतमभिप्रेक्ष्य मद्रराजबलं महत्।
मद्रराजञ्च समरे दृष्ट्वा शूरं निपातितं। दुर्य्योधनबलं सर्व्वं पुनरासीत्पराङ्मुखं।
बध्यमानं महाराज पाण्डवैर्जितकाशिभिः। दिशो भेजेऽथ सम्भ्रान्तं त्रासितं दृढधन्विभिः। ९९५
इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे अष्टादशोऽध्यायः॥ १८॥
॥ सञ्जय उवाच॥ पातिते युधि दुर्द्धर्षे मद्रराजे महारथे। तावकास्तव पुत्राश्च प्रायशो विमुखाऽभवन।
वणिजो नावि भग्नायां यथाऽगाधेऽम्बुवेर्ऽर्णवे। अपारे पारमिच्छन्तो हते शूरे महात्मना।
मद्रराजे महाराज वित्रस्ताः शरविक्षताः। अनाथा नाथमिच्छन्तो मृगाः सिंहार्द्दिता इव।
वृषा यथा भग्नशृङ्गा शीर्णदन्ता यथा गजाः। मध्याह्ने प्रत्यपायाम निर्ज्जिताऽजातशत्रुणा।
न सन्धातुमनीकानि न च राजन् पराक्रमे। आसीद्बुद्धिर्हते शल्ये भूयो योधस्य कस्यचित्। १०००
भीष्मे द्रोणे च निहते सूतपुत्रे च भारत। यद्दुःखं तव योधानां भयञ्चासीद्विशाम्पते।
तद्भयं स च नः शोको भूय एवाभ्यवर्त्तत। निराशाश्च जये तस्मिन् हते शल्ये महारथे।
हतप्रवीरा विध्वस्ता निकृत्ताश्च शितैः शरैः। मद्रराजे हते राजन् योधास्ते प्राद्रवन् भयात्।
अश्वानन्ये गजानन्ये रथानन्ये महारथाः। आरुह्य जवसम्पन्नाः पादाताः प्राद्रवंस्तथा।
द्विसाहस्राश्च मातङ्गा गिरिरूपाः प्रहारिणः। संप्राद्रवन् हते शल्ये अङ्कुशाङ्कुशनोदिताः। १००५
ते रणाङ्गरतश्रेष्ठ तावकाः प्राद्रवन् दिशः। धावतश्चाप्यपश्याम श्वसमानान् शराहतान्।
तान् प्रभग्नान् द्रुतान्दृष्ट्वा हतोत्साहान् पराजितान्। अभ्यद्रवन्त पाञ्चालाः पाण्डवाश्च जयैषिणः।
वाणशब्दरवाश्चैव सिंहनादाश्च पुष्कलाः। शङ्खशब्दश्च शूराणां दारुणः समपद्यत।
दृष्ट्वा तु कौरवं सैन्यं भयत्रस्तं प्रविद्रुतं। अन्योन्यं समभाषन्त पाञ्चालाः पाण्डवैः सह।
अद्य राजा सत्यधृतिर्हतामित्रो युधिष्ठिरः। अद्य दुर्य्योधनो दीनो दीप्तया नृपतिश्रिया। १०१०
अद्य श्रुत्वा हतं पुत्रं धृतराष्ट्रो जनेश्वरः। विक्लवः पतितो भूमौ किल्बिषं प्रतिपद्यतां।
अद्य जानातु कौन्तेयं समर्थं सर्व्वधन्विनां। अद्यात्मानन्तु दुर्म्मेधा गर्हयिष्यति पापकृत्।
अद्य चक्षुर्व्वचः सत्यं विजानातु महीपतिः। अद्यप्रभृति पार्थञ्च प्रेष्यभूत उपाचरन्।
विजानातु नृपो दुःखं यत् प्राप्तं पाण्डुनन्दनैः। अद्य कृष्णस्य माहात्म्यं जानातु स महीपतिः।
अद्यार्ज्जुनधनुर्घोषं घोरं जानातु संयुगे। अस्त्राणाञ्च बलं सर्व्वं बाहोश्च बलमाहवे। १०१५
अद्य ज्ञास्यन्ति भीमस्य बलं घोरं महात्मनः। हते दुर्य्योधने युद्धे शक्रेणेवासुरे बले।
यत्कृतं भीमसेनेन दुःशासनवधे तदा। नान्यः कर्त्ताऽस्ति लोकेऽस्मिन् ऋते भीमान्महाबलात्।